

[Bøgholm.]

arbejdes ud fra forskellige forudsætninger og ud fra en forskellig målsætning.

Selve tilstedeværelsen af et flertal af samarbejdsorganer må skabe nødvendigheden af en koordinerende myndighed. Det er da heller ikke meningen foreløbig at ophæve de bestående trafikale sammenslutninger, men kun at koordinere deres arbejde. Før eller siden, helst før, må der dog finde en rationalisering sted af hele dette arbejde.

Den overenskomst, som er til forhandling i dag, løfter i princippet de internationale trafikale afgørelser op fra eksperternes plan til det politiske plan, idet der skabes en konference, der omfatter de politisk ansvarlige trafikministre. Jeg vil gerne ved denne lejlighed give udtryk for den forventning og det håb, at ministrene vil vedstå deres politiske ansvar og ikke lægge afgørelserne over til stedfortræderrådet, således som det efterhånden er blevet vane at gøre det indenfor det internationale samarbejde. Ikke mindst for de mindre lande vil en effektiv europæisk trafikpolitik være af overmåde betydning. Det kan ikke være andet, end at de store tariffpolitiske spørgsmål må blive taget op til forhandling. De er jo allerede til forhandling i en række internationale organisationer, og de vil utvivlsomt komme det på en helt anden måde på trafikministerkonferencerne.

Tariffpolitik kan virke som en beskyttelse for bestemte områder; vi kan se det i Amerika, hvor tariffpolitikken har samlet industrien i bestemte egne i den nordøstlige del af Amerika, og mange andre tilfælde kan nævnes. Også spørgsmålet om Europas havnepolitik vil på afgørende måde gribe ind i hele dette forhold. Havnepolitikken i Europa er for øjeblikket inde i en usikkerhedsperiode, og den tariffpolitik, der føres, vil få afgørende betydning for de forskellige havne, deres udvidelse og deres udviklingsmuligheder. Vi behøver blot at nævne konkurrencen mellem Antwerpen og Rotterdam om det tsekiske marked, Triest på samme måde, Bremen o. s. v. for at blive klar over, hvilke overordentlig store problemer det drejer sig om her.

Også spørgsmålet om en yderligere liberalisering af rejselivet vil naturligvis komme til drøftelse på trafikministerkonferencerne.

Ærede medlemmer vil sikkert have lagt

mærke til, at der er eet problem, som er holdt udenfor her; det er problemet om luftfarten. Man har adskillige gange, bl. a. i Europarådet, været inde på tanken om en konvention på dette område. Man har henvist til SAS og med rette fremhævet, at der her er skabt noget, som der står ry om ude i verden — det er ikke for meget at udtrykke det således. Men det er ikke min opfattelse, at man uden videre kan overføre erfaringerne fra SAS til andre områder af verden. Der er ganske bestemte forudsætninger for SASs arbejde, som ikke findes andetsteds. Og når der har været planer om et europæisk luftfartsselskab, tror jeg i alt fald, man gør vel i særdeles nøje at studere disse planer, før der træffes beslutninger.

Det koordinationsorgan, som det nu er meningen at skabe — ja, det er for så vidt allerede skabt, som der foreligger de nødvendige seks ratifikationer i øjeblikket — vil blive knyttet til OEEC. Jeg ville personlig have foretrukket, om det var blevet knyttet til Europarådet. Det har været Europarådets skæbne at stille problemer under debat og at føre tanker frem til gennemførelse. Det var tilfældet med Schuman-planen, det vil blive tilfældet med Europahæren, og nu er det tilfældet med det europæiske trafikministerråd, der bygger på Bonnefous-rapporten fra Europarådet, senere taget op af OEEC.

Denne overenskomst, der utvivlsomt vil blive vedtaget her, er et politisk instrument, der gives regeringen, et instrument, der kan benyttes på mange måder, og den høje regering har utvivlsomt gjort sig sine tanker om, hvorledes man ønsker at benytte dette instrument. Det drejer sig her om forhold, der indenfor deres område på en ganske afgørende måde vil kunne gribe ind i dansk stillingtagen i en række internationale organisationer; her tænkes først og fremmest på Europarådet, De Forenede Nationer og OEEC. Jeg må derfor finde det rigtigt, at der nedsættes et udvalg, hvor alt dette kan drøftes med den højtærede minister. Det vil også være nødvendigt at gennemgå den foreliggende oversættelse. Jeg skal naturligvis ikke opholde mig ved enkeltheder, det er ikke meningen ved en første behandling, men jeg må have lov til at sige, at det er ikke